

saj to je vedno njegov izgovor — se je pred nekaj tedni zgodilo, da je pretepaval ubogo deco brez vsega usmiljenja, če tudi kri iz nosa teče, kakor se je pripetilo. (Imena na razpolago.) Vedno se še to pretepavanje ponavlja in nihče se ne gane! Mož nima srca za drugo, ko za „devojke“ in nedolžne „Marijine hčerke.“ Pre-dobro se mu v novejšem času godi. Vedno in vedno, od ranega jutra do poznega večera sedi v gostilni svoje zaročenke (!?) ki ga pošteno „pita“, baje za gostijo, pri kateri naj bi Kobale igral ulogo klavnega ženina. Umevno tudi to. Kedo bi sicer občudoval rajsko nežno ličice go-spe Jerčke! Bodite pa uverjeni, Kobale, da so časi minuli, ko se je vtepalvalo učencem učno tvarino z bičem v glavo! Morate pa biti gotovo velik ljubljence krajnega in deželnega šolskega sveta, da Vam ne zapre pot, po kateri sedaj tako neustrašeno jadrate. Ali je Vam, kot javno službojučemu učitelju res dovoljeno, opravljati v gostilni Vaše „krasne“ neveste posle natakarka, streči ob sejmih najetim natakarskim pomočnikom in drugim gostom (16. marca, 5. aprila ter 10. oktobra in 21. decembra) ali pa prodajati v kuhinji jedila za sejarjarje?? Pred leti se je to neki tukajšnji učiteljici strogo prepovedalo, dasiravno brez povoda in takrat ste se znašali najbolj Vi nad omenjeno gospo! Enaka pravica za vse! Pred nekaj dnevi se je pa vršila odku-pitev vžitinskega davka v neki gostilni v Ime-nem. Sešli so se vsi tozadevni interese in umevno, da učitelj Kobale, kot „Wirt in spe“ ni manjkal. Kakor se pa drži Hrvat torbe, tako se drži g. Dragotin svoje ljubice — seveda ga ne miče njena krasota — ampak ima druge interese — kakor je nam sam povedal. Spre-mljal jo je toraj tudi k omenjenemu zborovanju, dasiravno nima ta mužicelj pri celi stvari prav nič opraviti. Širokoustil in šopiril se je, kakor kak „Weinbaron“. To je predrznost prve vrste, da nastopa tako učitelj in čudimo se samo, da prisotni možje niso postavili tega značajnega sina „matere Slovenije“ pod kap. Kaj pravijo pristojne oblasti k temu počenjanju? Seveda je pri tem zborovanju pokazala tudi rajsko zala Jerčka, nevesta našega učitelja, zopet svojo oliko. Napadala je v svoji sveti jezi ljudi, ki pri ome-njenem zborovanju niti prisotni niso bili in jih psovala na najpodlejši način, ljubček njen ji je pa „sekundiral.“ A revica je napravila račun brez krmarja in bode ji sodišče povedalo, da je le pametneje brzdati svoj jeziček in „Maul halten“, kakor se je takrat naša mila Jerica sama izrazila. Žal, da je tudi sedaj v največji sili vso pravno znanje njenega ljubimca pri vragu! — Čas mine, pamet peša — kaj ne, g. učitelj Kobale!? Kako prijetno je pač moralo biti, ko ste v časih pri mesečnem svitu prav po mačje korakali v prvo nadstropje hiše št. 28 v Pod-četrtku in tam pri Malčki, bivše svinjski dekli pri J... -tu, življali sladkosti ljubezni! Če Vas bodite zopet kedaj kak tak „angelček“ zapeljati, bodite vsaj bolj previdni, da Vas nihče ne vidi. Revez, imate res smolo v Vaših ljubavnih raz-merjih. Kaj bi neki rekla Vaša nevesta, če bi ji še kaj „pikantnejšega“ povedali! — Morda bi Vam in njej počla srca — to pa nočemo imeti na vesti! Spreobrnite se v novem letu, da postanete vsaj vredni Vaših sivih las! Ko-

nečno zahtevamo od okrajnega in deželnega šolskega sveta, da naredi konec temu nečuvnemu nastopanju učitelja Kobaleta in mu zabiča, da naj bo učitelj v pravem pomenu besede in ne tudi natakarka in kuhinjski strežnik ob jednem. Prizanesli mu ne bomo pičice več in našli gotovo pot do pravice! Ja — ja g. Kobale: „Sic transit gloria mundi!“

Sv. Lenart slov. gor. Redka slavnost zbrala je mlade in stare v društveni dvorani nemške šole. Ponosno se lahko novi nadučitelj na uspeh božične slavnosti ozira. Dvorana se je izkazala prvič kot premajhna. Kako so bila vsa srca, nobeno oko ni ostalo brez solze, ko se je poslušalo vzorno petje in deklamiranje otrok. Pred okrašenim, razsvetljenim božičnim drevescem imel je g. nadučitelj izvrstni nagovor. Potem so zapeli nežni otroci staro pesem „Stille Nacht“. Potem se je otroke bogato pogostilo in da'o vsakemu lepo božično darilce. Veselje dece je bilo nepopisno! Vsem podpornikom prisrčno zahvalo! Kdor razveseli otroško srce, služi Bogu!

Zagorje ob Savi. Lepe razmere se pri nas pojavljajo. Tisti zločinski pijanec Uršič iz Trbovelj postal je zdaj pri nas redar. Nastavil ga je slovenski župan Weinberger, gotovo na pri-poročilo poštenjaka Roša. Ta policaj Uršič se ima le milosti „Štajerca“ (odnosno njegovega urednika) zahvaliti, da ni že davno v ječi. „Šta-jercu“ bi bilo treba le prst ganiti in Uršič bi sedel v luknji. Pomagati bi mu tudi njegov za-govornik Roš ne mogel, ki je sploh skriv vseh Uršičevih lumparij in ki se še danes ni svoje uma-zane časti opral. Ta propali Uršič torej, kate-rega pošteni človek niti v svojo hišo ne pusti, je od 1. decembra sem redar v Zagorju. In že preganja knape; že hoče igrati vlogo preisko-valnega sodnika in biti nekaka avtoriteta. Morda je Uršič za enega Roša avtoriteta, ker ve temne strani Roševe preteklosti. Ali pošteni rudarji si izprošijo enkrat za vselej vsiljivosti tega pija-nega niervredneža. Ako treba, pričnemo zopet boj. Pa naj zagorski narodnjaki še tako vroče Uršiča zagovarjajo! Uršič je vreden narodnjakov in narodnjaki Uršiča. Pika!

Medgyes na Ogrskem. V našem kraju Med-gyes (Siebenbürgen) se je zelo redka prigodba dogodila. Sporočite jo svojim čitateljem, gospod urednik. Jaz Vam jo z veseljem sporočim, ker sem slovenski rojak, čeprav iz onih mirnih ča-sov, ko so nas naši ljubi učitelji na spodnjem Štajerju nemško učili. Zanimiva novica je ta-le: Pripetilo se je, da je ena svinja bila obrejena in je nekaj prezgodaj vrgla mladiča — dvojčke. Mladič je vstvarjen tako-le: ena glava, dve očesi, tri ušesa, eno na vsako stran, eno na sredi glave, dva trupla vkup zraščena, postrani dva repa in osem nog; plemena so madžarskih svinj, bela, skravžlana dlaka. Dali so jih takoj v špiritin se jih zdaj tukaj v muzeju vidi. Podam to novico, da bralci tega lista izprevidijo, da se „Štajerc“ tudi tukaj na meji Balkana čita!

Opomba uredništva: Hvala lepa! Upamo da nam tudi ob priliki kaj zanimivega o gospodarskih razmerah na Ogrskem poročate.

Schicht Stearin-sveče LEDA

najfinjša vseh mark! Apartni, elegantni zavoj!

Ne tečejo!

Ne kadijo!

Ne dišijo!

Ne delajo saj!

Gorijo s svetlim, mirnim plamenom. 872

Novice.

Leto 1911 je pričelo in bilo z veseljem pozdravljeno, kajti pričelo je z nedeljo. Zanimivo je, da bode to leto tudi z nedeljo končalo. L. 1911 je „navadno“ leto in šteje le 365 dni; zato pa ima celo vrsto dvojnih praznikov. Praz-nik Marije Oznanjenje je padel lani na Veliki petek in so ga morali vsled tega preložiti. Le-tos pade na soboto (25. marca); potem pride nedelja in dva praznika sta skupaj. Božič bode letos 3 dni trajal, ker pade sveti večer na ne-deljo. Grozovito dolg je letos predpust; ta „fašink“ mora vse device in „jungsele“ pobrati, kajti trajal bode od 6. januarja do 1. marca, torej 54 dni. Za grehe tega predpusta se bo-demo pa le 36 dni postili. Mnogo sreče!

Izjava — v slovo. Celjski „Narodni dnev-nik“ je na grozovito klavni način ponehal iz-hajati. Tudi V. Spindlerja so menda precej grobo ad acta položili. Fant je brzkone razven literarnega in političnega tudi — osebni polom doživel, katerega mu iz splošne človekoljubnosti gotovo ne želimo. Ali — njegove laži živijo dalje nego njegova politična eksistenca! In zato še par besed v slovo! Spindler je v svojem pro-palem listu trdil, da so mene podpisane-ga Nemci za 8000 goldinarjev „kupili“. Nato sem jaz izjavil, da je Spindler grdi la-žnik in tat tuje časti, ako svojo trditve ne dokaže ali ne prekliče. Mož pa je imel pre-drzno čelo, da je rekel, da bode svojo trditve s podatki dokazal. Vesel sem čakal teh do-kazov. Mislil sem, da je duševno precej revnega Spindlerja kakšna „narodna“ korifeja na led spravila. Čakal sem in čakal tedne in mesece, — čakal z a m a n j! Spindler ni prinesel svojih „podatkov“. Spindler je molčal kot grob in celo ko sem ga zadnjič opozoril, je molčal. In zdaj je njegov list na sušici umrl... Spindler ni imel vzroka, da bi se bal celjskih porotnikov; kajti ti porotniki mu niso sovražni. Ako bi mu bili sovražni, bi moral Spindler že zaradi zadnjih svojih procesov v luknji sedeti. Spindler nima torej za svojo laž nobenega izgovora! In vkljub temu ni imel poguma, da bi svoje obrekovanje prekladal. Morda bode zdaj v kakšnem ljubljanskem listu svoj jezik brusil. Ali noben dostojni žurnalist ga ne more več smatrati za tovariša. Vzame torej od Spindlerja s tem slovo, da ga še enkrat imenujem — nesramnega lažnika! — V Ptaju, 2. prosinca 1911. — Karl Linhart, urednik „Štajerca“.

Opombe. Nadaljevanje našega članka o Rikardu Watzlaweck-Sannecku prinesemo zaradi pomanjkanja prostora prihodnjič. Tudi objavimo v prihodnji številki velezanimivi članek o pr-vaškem gospodarstvu v zgornje-radgonskem okraju. Več dopisov smo morali tudi za prihod-njič odložiti!

Prvaško gospodarstvo. Naši slovensko-na-rodni hujskači hvalijo vedno kranjsko gospo-darstvo na vse pretege. Mi smo to kranjsko „narodno“ gospodarstvo že večkrat popisali. Zdjaj naj omenimo še par številok o tej stvari. Ome-nimo pa, da so zdaj posamezni slovenski vodi-telji sami našega mnenja in obsojajo brezvestno gospodarstvo Hribarjevih podrepnikov. Neki slovenski poslanec je na shodu v Ljubljani (!) p. kr. povedal javnosti sledeče podatke: Pri zgradbi hotela „Tivoli“ v Ljubljani se je imelo stroškovni proračun za 100.000 K. Ta proračun pa se je prekoračilo za celih 96.000 K. Poleg tega se bode potrebovalo še investicije za 30—40.000 K. Zgradba, ki je bila proračunjena z 100.000 K, koštala bode torej 250.000 K!! Betonski most v Ljubljani je koštal 480.000 K. S to velikansko svoto bi se bilo lahko vse mo-stove v Ljubljani moderno uredilo in popravilo. „Mestni dom“ je koštal 400.000 K, vreden je pa komaj polovico te svote. Za slovensko obrtno

Narodnosti v avstrijski armadi.

Naša slika kaže razmerje med posameznimi narodnostmi v avstrijski armadi. Glasom te zani-mive slike pride na 100 avstrijskih vojakov 1 Italijan, 3 Slovenci, 5 Slovakov, 5 Rumunov, 7 Srbov in Hrvatov, 8 Rusinov, 9 Poljakov, 15 Čehov, 18 Madžarov in 29 Nemcev. Ta slika bode gotovo marsikoga zanimala.

